

amb molt d'afany. Aquesta vegada els pronòstics afavorien ja Puchol i Genovés, per la qual cosa donaven un joc d'avantatge d'eixida en les travesses a la seua part.

Genovés començà fet un huracà, i, els tres primers jocs, els va guanyar sense deixar pràcticament que els contraris (Fredí, Josep Maria i Vicentico) poguessen tocar la pilota. Puchol no pareixia el mateix de la semifinal i, quan arribaren als 30-15, Genovés amainà una mica i el trio arribà a igualar el marcador a 30 punts, gràcies, sobretot, a la gran actuació de Josep Maria, mentre que Fredí errava algunes pilotes i poques vegades podia llevar la pilota al poderós Genovés. Malgrat tot, el trio anava a més i la partida era cada vegada més emocionant, entusiasmant els aficionats, els quals dedicaren fortes ovacions als jugadors.

Després, van tornar a la càrrega de nou Puchol i Genovés, i, com que la pilota els va afavorir, caient de dalt a Fredí diverses vegades per a tancar joc, i Puchol es va destapar en aquesta segona fase amb unes jugades extraordinàries, amb la sempre valuosa ajuda de Genovés, dominaren completament la situació en els darrers jocs i s'adjudicaren justament la victòria per 60 punts a 35.

La final de juvenils també va tenir bones dosis d'emoció i, finalment, quedaren com a campions Llopis II i Serrano, els quals guanyaren Enric i Puchol II, per 40 a 30.

Assistiren a la final, juntament amb les autoritats locals i els membres de la Federació de Pilota, el director general d'Esports de la Generalitat i el president de la Diputació de València.

«Escala i corda», la modalitat més estesa

Aquest campionat es juga a la modalitat d'escala i corda, la més estesa a nivell professional pertot arreu del País Valencià, des que fou introduïda en el trinquet pel legendari Nel de Murla, considerat com el millor jugador dels principis del segle XX. Abans es jugava, tant al trinquet com al carrer, «a ratlles», una forma més complicada i menys vistosa.

Figures i trinquets

Després de Nel de Murla, els jugadors professionals que han fet època en aquesta modalitat de la pilota han estat: el Xiquet de Simat, el Faixero de Gandia, el Lloco, Lliria, Quart, Juliet d'Alginet, Rovellet, Eusebio i Genovés; cadascun, el millor escaleter en la seua època (al trinquet hi ha tres jugadors: escaleter, mitger i punter). I també han estat primeres figures, com a mitgers: el Xato de Pedreguer, Peris d'Ondara, Mora, Ruiz, el Xato de Museros, el Xato de Carlet, Gat I, Xatet II de Carlet, etcètera.

I, pel que fa als trinquets, on es juguen sovint les partides de professionals a escala i corda, els més importants es troben a Borriana, València —conegut pel nom de Pelayo, el més gran i important—, Massamagrell, Gandia, Carcaixent, Bétera, la Pobla de Vallbona, Torrent, Ondara, Benissa i Pedreguer.

Història del campionat

La història del Cam-

Genovés, també de mitger, ha estat campió per setena vegada

pionat de Professionals s'encetà l'any 1952. Aquell any, la Federació Valenciana de Pilota organitzà una competició amb divuit equips, en què hi havia pràcticament tots els jugadors d'aleshores, per la qual cosa els equips eren massa desnivellats i no va tenir molt d'èxit. Hi foren campions Roget i Patet, una parella de Carlet.

El campionat no es tornà a organitzar fins a 1964, en què foren campions Ferrer II i Ruiz, i des d'aleshores ja no s'ha interromput. Heus-ne ací una relació completa:

- 1952: Roget i Patet.
- 1964: Ferrer II i Ruiz.
- 1965: Soro i Xato de Museros.
- 1966: Ferrerret i Gat I.
- 1968: Eusebio i Ribes.
- 1969: Suret I, Xato de Carlet i Ribes.
- 1970: Rovellet i Pasqual.
- 1971: Llopis, Matxí i Micó.

1972: Suret I, Ruiz i Xatet II de Carlet.

1973: Antoniet, Gat I i Carboneret.

1974: Llopis, Matxí i García.

1975: Genovés i García.

1976: Genovés i García.

1977: Llopis, Xatet II i Matxí.,

1978: Genovés i Pepe.

1979: Genovés i pepe.

1980: Fredí, Vicent i Gat I.

1981: Genovés i Pepe.

1982: Eusebio, Xatet II i Matxí.

1983: Genovés i Pepe.

1984: Puchol i Genovés.

Cal assenyalar que, fins l'any passat, el Campionat es jugava en diversos trinquets, representats pels equips en una lliga, sistema que anà perdent interès. I ara, des de 1983, es disputen totes les partides en un sol trinquet, fórmula que ha assolit més èxit.